

[Bomholt.]

bejde, tværtimod, det har været vort Formaal at hjælpe de unge, saaledes at deres Kræfter kunde bevares uskadte, indtil den Time kom, da de kunde gaa ind i Arbejde til overenskomstmaessig Betaling.

Vi har ikke gennem dette Lovforslag tænkt paa at undergrave Viljen til Arbejde, vi har tænkt paa at restituere den, men der er i Øjeblikket 100 000 arbejdsløse, hvoriblandt mange unge, som er stillet overordentlig uheldigt. Det ærede Medlem stiller kun sin nationalsocialistiske Paragraf op imod os, og i Læ af den vil han ikke hjælpe disse unge arbejdsløse. Men dette kan let blive en Skampæl for Venstre.

Søren P. Larsen: Siden jeg havde Ordet første Gang, har der jo kun været en eneste Mislyd i Orkesteret, og det var den, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen bragte. Jeg tør nok antyde, at i Forhold til de Taler, der har lydt, har de Ord, der er faldet fra Venstre, enten det nu har været fra mig eller det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, ikke passet ind i Orkestermusikken. Jeg kan begynde med det ærede Medlem Hr. Bindslev. Han var den mest forsigtige inden for Orkesteret, men ellers har det jo været Skik og Brug, at de følgende Talere har givet hverandre Tilslutning. Det ærede Medlem Hr. Rager gav en Anerkendelse til det ærede Medlem Hr. Bindslev, og den højttærede Socialminister kunde slet ikke overgaa hverken det ærede Medlem Hr. Bindslev eller det ærede Medlem Hr. Rager og maatte derfor sige, som sandt var, at han kunde slutte sig til den voldsomme Nedsabling af Venstres Standpunkt, der havde fundet Sted ved allierede Kræfter. For saa vidt var det hele jo en fuldkommen Idyl.

Da det ærede Medlem Hr. Bomholt i anden Omgang talte om Skyer af Ord, er jeg ikke sikker paa, at det ærede Medlem tænkte paa sig selv og den højstemte Tone, som blev anslaaet straks ved Forhandlingens Begyndelse: at med den Lov, som de Konservative her trykker Regeringspartierne i Haanden, lægger man en fælles national Vilje for Dagen til Bekæmpelse af Ungdomsarbejdsløsheden. Se, den kunde det ærede Medlem Hr. Bindslev ikke rigtig tage i første Omgang, men det kan jo være, det kommer, for der er virkelig en pompøs Klang over de Ord, som det ærede Hr. Bomholt har luftet i Dag som Ouverture til den Forhandling, der her skulde finde Sted.

Men jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis det ærede Medlem Hr. Bomholt havde valgt lidt jævner Ord, vilde det ikke have virket saa slemt i Sindet paa de Konservative, der jo nu ved Fornyselsen af denne Lov skal til at træde Vals sammen med Regeringspartierne. Thi det, at de Konservative nu skal med i Frønten for det fælles nationale Arbejde sammen med Regeringspartierne, kan nok virke en lille Smule forstemmende, og det virkede altsaa saa meget forstemmende paa det ærede Medlem Hr. Bindslev, at han til at begynde med troede, han havde 9 Punkter at slaa Venstre med, men da det ærede Medlem saa havde talt til 7, maatte han jo stoppe op.

Det er ikke den eneste Fejl, der er blevet begaaet her. Realiteten i den Ændring, som Loven vil faa, og som gaar ud paa at forhøje Statstilskuddet med 25 pCt., er — det paaviste jeg, første Gang jeg havde Ordet — den samme Tendens, der har vist sig gennem Lovens Administration, efterhaanden som de forskellige Forslag kommer ind til Nævnet, nemlig et stedse stigende Udgiftsbeløb. Det kunde aldrig falde mig ind at fragaa det Medansvar, jeg har i Nævnet, og jeg har heller aldrig søgt at skubbe det fra mig, thi det er min Opfattelse, at Administrationen af Loven er bundet til de uklare Bestemmelser, som findes i den gældende Lov, indtil vi nu faar dem mere bestemt afgrænset — og jeg indrømmer, at det bliver de gennem det foreliggende Lovforslag. Men foruden den Forhøjelse paa 25 pCt. af Statstilskuddet er der endnu en Realitet i Lovforslaget, nemlig Etableringstilskuddene — det er jo ogsaa Penge, som Staten skal staa inde for — til Inventar, Arbejdstøj og Redskaber.

Dertil kommer, som sagt, at jeg vilde finde det helt urimeligt, om en Kommunalbestyrelse iværksatte Foranstaltninger til Bekæmpelse af Ungdomsarbejdsløsheden og saa en tilfældig Agitator kunde forlede de unge til at forlade Arbejdet og derved bringe Kommunalbestyrelsen i den Situation, at den efter at have sat personligt Arbejde og økonomiske Midler ind til Iværksættelse af Arbejdet stod fuldkommen uden Magtmidler — og det er jo fortrinnsvis unge, først i Tyverne, som der er Tale om at give Beskæftigelse her.

Jeg finder ikke, det vilde være urimeligt, om man under Lovforslagets videre Gang under roligere Forhold i Landstinget vilde indrømme, at Venstres Ændringsforslag her er en Realitet; hvis vort Forslag ikke bliver vedtaget, kan det let afholde en Kommunalbestyrelse fra overhovedet at